

Asia C-161/07

**Euroopan yhteisöjen komissio
vastaan
Itävallan tasavalta**

Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen – EY 43 artikla – Kansallinen sääntely,
jossa vahvistetaan edellytykset yhtiöiden rekisteröinnille uusien jäsenvaltioiden
kansalaisten hakemuksesta – Itsenäisen ammatinharjoittajan asemaa koskeva
selvitysmenettely

Julkisasiamies M. Poiares Maduron ratkaisuehdotus 18.9.2008 I - 10673

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 22.12.2008 I - 10685

Tuomion tiivistelmä

*Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Sijoittautumisvapaus – Rajoitukset
(EY 43 ja EY 46 artikla)*

I - 10671

Jäsenvaltio, jonka kansallisessa lainsäädännössä edellytetään yhtiöiden kaupparekisteriin ilmoittamiselta niiden jäsenvaltioiden, jotka ovat – Kyproksen tasavaltaa ja Maltaan tasavaltaa lukuun ottamatta – liittyneet Euroopan unioniin 1.5.2004, kansalaisten hakemuksesta, jotka ovat henkilöyhtiön osakkaita tai rajavastuuyhtiön vähemmistöosakkaita, työmarkkinaviranomaisen vahvistusta heidän asemastaan itsenäisenä ammatinharjoittajana tai todistusta siitä, että heidät on vapautettu työlupavaatimuksesta, ei noudata EY 43 artiklan mukaisia velvoitteitaan. EY 43 artiklassa kielletään jäsenvaltioita säätämästä lainsäädännössään niiden henkilöiden osalta, jotka käyttävät hyväkseen oikeutta sijoittautua jäsenvaltion alueelle, erilaisia edellytyksiä heidän toimintansa harjoittamiselle kuin mitä on määritelty jäsenvaltion omille kansalaisille. Näin ollen sillä, että kahdeksan uuden jäsenvaltion kansalaisille on asetettu lisämuodollisuuksia verrattuna niihin, joita sovelletaan tällaisen toiminnan aloittamiseksi valtion omiin kansalaisiin, loukataan juuri tätä kieltoa.

Tämä erilainen kohtelu voi perustua ainoastaan poikkeukseen, joka on mainittu

EY 46 artiklassa, jonka mukaan syrjiviä toimenpiteitä voidaan perustella ainoastaan yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen taikka kansanterveyteen liittyvillä syillä. Vaikka oletettaisiin, että vaara näiden kahdeksasta uudesta jäsenvaltiosta peräisin olevien työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevien siirtymäkauden sääntöjen kiertämisestä olisi omiaan häiritsemään yleistä järjestystä jäsenvaltiossa, on katsottava, että ellei vastaajana oleva jäsenvaltio ole esittänyt riittävää näyttöä siitä, että työmarkkinoiden asianmukaista toimintaa koskeva tavoite, johon kyseessä olevalla lainsäädännöllä pyritään, tekee tarpeelliseksi yleisen ja ennakkollisen lupajärjestelmän, jota sovelletaan kaikkiin kahdeksan uuden jäsenvaltion toimijoihin, ja ettei tähän tavoitteeseen voida päästä muilla sijoittautumisvapautta vähemmän rajoittavilla keinoilla, kyseessä oleva sijoittautumisvapauden rajoitus ei ole perusteltu.

(ks. 28–30, 32, 38, 41 ja 42 kohta sekä tuomiolauselma)